

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/СС 05/4-02 бр. 1307/1-ХШ/5
25.09.2014. године

На основу члана 231. став 1. алинеја 17. и члана 278. Статута Факултета, Наставно-научно веће Филозофског факултета у Београду је на својој XIV редовној седници, одржаној дана 25.09.2014. године, донело следећу

О Д Л У К У

Прихвата се Извештај комисије са оценом докторске дисертације: **УСКЛАЂЕНОСТ СА РОДНИМ УЛОГАМА КАО ФАКТОР СУБЈЕКТИВНЕ ДОБРОБИТИ У РАНОМ ОДРАСЛОМ ДОБУ**, кандидата мр Оливере Радовић и одобрава усмена одбрана.

Универзитет је дао сагласност на предлог теме 27.11.2012. године.

Кандидат мр Оливера Радовић објавила је рад: Вредносне оријентације младих српске националности са Косова и Метохије, међународни тематски зборник „Идентитет и криза идентитета“, Филозофски факултет, Косовска Митровица 2011, 110-132.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Комисији
1x Стручном сараднику за
докторске дисертације
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Милош Арсенијевић

Факултет <u>Филозофски</u>	УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ Веће научних области друштвено-хуманистичких наука (Назив већа научних области коме се захтев упућује)
<u>04/1-2 бр.6/2571</u>	
(број захтева)	
<u>26.09.2014.</u>	
(датум)	

ЗАХТЕВ

за давање сагласности на реферат о урађеној докторској дисертацији

Молимо да, сходно члану 46. ст. 5. тач. 3. Статута Универзитета у Београду («Гласник Универзитета», бр. 131/06), дате сагласност на реферат о урађеној докторској дисертацији кандидата

Оливере (Бранко) Радовић

(име, име једног од родитеља и презиме)

КАНДИДАТ _____

Оливера (Бранко) Радовић

(име, име једног од родитеља и презиме)

пријавио је докторску дисертацију под _____
насловом:

Усклађеност са родним улогама као фактор субјективне добробити у раном
одраслом добу

својим актом под _____ дао сагласност
Универзитет је дана 13.10.2009. бр 612-18/308/9 на

предлог теме докторске дисертације која је гласила: _____

Усклађеност са родним улогама као фактор субјективне добробити у раном
одраслом добу

Комисија за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата

Оливере (Бранко) Радовић

(име, име једног од родитеља и презиме)

образована је на седници _____ одлуком факултета под
одржаној 26.06.2014. бр 906/1-XIII/8 у саставу:

Име и презиме члана комисије	звање	научна област	установа у којој је запослен
1. др Драган Попадић	редовни проф.	психологија	Филозофски ф.
2. др Оливер Тошковић	доцент	исто	Филозофски ф.
3. др Тамара Цамоња	редовни проф.	исто	ФПН

Наставно-научно веће факултета прихватило је извештај Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације на седници одржаној 25.09.2014.
дана _____

	ДЕКАН ФАКУЛТЕТА Проф. др Милош Арсенијевић
--	---

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Наставно-научног већа Филозофског факултета именовани смо у комисију за оцену и одбрану докторске дисертације под називом **Усклађеност са родним улогама као фактор субјективне добробити у раном одраслом добу**, коју је поднела мр **Оливера Б. Радовић**. Пошто смо анализирали добијену докторску дисертацију, подносимо Већу следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Основни подаци о кандидату и дисертацији

Оливера Б. Радовић (рођ. Штула) рођена је 8. 11. 1976. године у Врбасу. Студије психологије уписала је 1995. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду где је и дипломирала 2002. године, са просечном оценом током студија 9,04. Магистарске студије је такође уписалана Филозофском факултету Универзитета у Београду, и 2010. године је одбранила магистарску тезу под насловом „Вредносне оријентације младих српске националности са Косова и Метохије - евалуација теорије вредности Саломе Шварца“ рађену под менторством проф. др Боре Кузмановића.

Од 2002. године запослена је на Филозофском факултету у Приштини са седиштем у Косовској Митровици, најпре као асистент-приправник за ужу научну област психологија, а од 2007. године као сарадник у настави за ужу научну област психологија.

Колегиница Радовић се стручно усавршавала и у области психотерапије и саветовања. У периоду 2004-2005. завршила је једногодишњу едукацију за психосоцијално саветовање, коју су организовали институт за ментално здравље Београд, IOMRome, Tavistock&PortmanNHSTrust, London. У периоду 2005-2006. завршила је базични ниво едукације за примену рационално-емоционално-бихејвиор терапије, у организацији РЕБТ центра у Београду. Током 2004. године, похађала је једномесечну летњу школу дебате и цивилног друштва на Универзитету Wake Forest, Winston Salem, USA у оквиру пројекта SEELY (The Southeast Europe Youth Leadership Institute) која је организована у сарадњи са Фондом за отворено друштво.

Колегиница Радовић је, такође, била активно укључена у активности у НВО сектору у оквиру неколико програма психосоцијалне подршке српском становништву на Косову и Метохији (UMCOR, ICRC, NDC). У оквиру пројекта који спроводи CARE International, „Младићи као носиоци превентиве насиља и конфликта на западном Балкану – Иницијатива младића“ колегиница је ангажована као водећи истраживач за север Косова и Метохије.

Докторска дисертација мр Оливере Радовић написана је на укупно 236 страница и укључује следећа основна поглавља: Теоријски оквир истраживања (1-53), Предмет истраживања (54-75), Метод истраживања (76-81), Резултати истраживања (82-142),

Дискусија (143-169), Закључак (170-174), Литература са 204 библиографске јединице (175-191) и Прилози (192-236) који садрже коришћене инструменте и детаљни приказ неких од статистичких анализа поменутих у тексту. На крају рада дата је и кратка биографија кандидата (237. страна).

2. Предмет, циљеви и хипотезе истраживања

Сажето речено, основни проблем којим се рад бави јесте у којој мери је, код особа у раном одраслом добу, усклађеност њиховог понашања са родним улогама фактор њихове субјективне добробити. Родне улоге ауторка одређује као скуп очекивања заједнице везаних за понашање њених чланова у односу на њихову полну припадност, а под субјективном добробити (енгл. *subjective well-being*) подразумева когнитивну и афективну евалуацију сопственог живота.

Полазишну основу рада представљају утицајна истраживања о последицама полног типизирања по ментално здравље, у којима је нађено да ригидне полне идентификације (наглашена маскулиност и изразита фемининост) могу деструктивно деловати на ментално здравље. У фокусу таквих истраживања су полни стереотипи који се односе на пожељне или типичне личне особине мушкараца и жена. Полазећи од теорије социјалних улога, колегиница Радовић, међутим, истиче да род није само друштвено конструисана дефиниција жена и мушкараца, већ и друштвено конструисана дефиниција *односа* између жена и мушкараца, и да управо однос између мушкараца и жена, подела рада и родна хијерархија, воде полном типизирању и даљим последицама по ментално здравље. Поготово у друштвима са јасним и израженим родним нормама, каква су традиционална патријархална друштва, степен у којем ће појединац успети да постигне значајне циљеве, унапреди своје самопоштовање и придобије одобравање других зависиће од степена подударања са родним улогама. У том смислу, плодотворније је, мада теже, испитивати како усклађеност са родним улогама, а не са полним стереотипима, утиче на субјективну добробит појединца.

Своје тезе ауторка изводи из акумулираних резулата истраживања рода и родних разлика у психологији, чији историјски преглед детаљно и систематично даје у теоријском оквиру истраживања, пратећи развој истраживања и водећих теорија у овој области од краја 19. века до данас. Посебан значај у теоријском делу су добили приказ и анализа психолошких и социолошких истраживања родних улога рађених у Србији.

Кандидаткиња затим приказује и критички анализира бројне теоријске парадигме за изучавање родних разлика у психологији – пре свега психоаналитички приступ, теорију социјалног учења, теорију социјалних улога и когнитивно-развојне теорије. Теорија коју ће ауторка сматрати хеуристички најплодотворнијом и на коју ће се у разумевању родних улога и њихове важности и тумачењу резултата највише ослањати је теорија социјалних улога. Заступници ове теорије наглашавају да подела рада и на њој заснована родна хијерархија производе различита очекивања о карактеристикама једног и другог пола и о њиховом очекиваном и пожељном одн. непожељном понашању у бројним социјалним ситуацијама. У мери у којој особа одступа од родних улога које се уче током процеса социјализације, на њу ће се гледати са мањим или већим одобравањем, а и она сама ће приликом смовредновања поредити себе у складу са нормама које опажа у својој околини. Важан елемент ове теорије је да

ће друштва са различитом поделом рада (нпр. модерна и традиционална друштва) формулисати и другачије родне улоге, тако да, да би се имао увид у самовредновање особе, није довољно знати особине које поседује и родне улоге које преузима, већ и колико се те особине и родне улогепоклапају са оним што њена околина поставља као норму и, додатно, колико је особа свесна постојећих (не)поклапања.

Досадашња истраживања психолошких последица усклађености родних улога најчешће су полазила од испитивања утицаја полних улога на ментално здравље, тј. на присуство психопатолошких симптома, пре свега депресивности и анксиозности. Ауторка се у свом раду фокусирала на модел „позитивног менталног здравља“ и концепте субјективне добробити и самопоштовања. У теоријском делу рада су детаљно приказане теорије и истраживања која се односе на субјективну добробит и самопоштовање.

После ових краћих појашњавања које смо дали, предмет рада, претходно сажето описан као утврђивање у којој је мери усклађеност са родним улогама повезана са субјективном добробити, сада можемо детаљније приказати и рашчланити.

Најпре, и родне улоге (па самим тим и њихова усклађеност) и субјективна добробит у раду представљају скупове варијабли. Маркирајући пет главних подручја раздвајања рода, ауторка је обухватила пет родних улога: приватне улоге (породичне улоге и партнерске улоге) и јавне улоге (професионално-образовне, социјално-интерперсоналне и улоге у ширем социјалном контексту), док је мерење субјективне добробити обухватило мерење самопоштовања, и субјективне добробити у ужем смислу, која је укључивала задовољство сопственим животом, постојање позитивних афеката и одсуство негативних афекта. Самим тим, и трагање за једном повезаношћу показује се као трагање за сложеним међувезама између скупова варијабли и спецификацијама њихових евентуалних повезаности. Између осталог, испитивало се да ли у оквиру родних норми постоје домени чија усклађеност значајно више доприноси субјективној добробити, те који су евентуално ти домени код мушкараца а који код жена у раном одраслом добу.

Додатни предмет истраживања било је трагање за модераторским варијаблама које утичу на интензитет везе између усклађености са родним улогама и субјективне добробити. Главну групу модераторских варијабли ауторка види у вредносним оријентацијама / цртама личности које чине синдром патријархалне вредносне оријентације (ауторитарност, религиозност, конформизам, тежња за вођством - субмисивност, амбициозност - неамбициозност).

Ауторка, даље, испитује *релативни* утицај који усклађеност родних улога има на субјективну добробит. То значи да је циљ истраживања знатно шири од раније назначеног. Циљ је, наиме, да се утврди које од испитиваних варијабли (социо-демографских- регион, тип средине, пол, узраст, партнерски статус, ниво образовања, запосленост, вредности, усклађености родних улога) највише доприносе субјективној добробити у раном одраслом добу код мушкараца и жена и да се у светлу те шире слике оцени колики је релативни допринос усклађености родних улога.

Последње појашњење односи се на мерење усклађености са родним улогама. Усклађеност са родним улогама може се мерити преко (не)подударности између испитаниковог понашања и већинског нормативног очекивања, али и између понашања и *опаженог* нормативног очекивања, и ове две врсте неусклађености не морају бити идентичне и могу да буду различито повезане са субјективном добробити (ако, на

пример, у истој средини у две породице мужеви преузимају бригу око набавке и спремања хране, при чему један верује да околина сматра да то може бити и мушки посао док други верује да околина то сматра женским послом, њихово понашање показује исту објективну неусклађеност али различиту субјективну (не)усклађеност, и поставља се питање која од ових (не)усклађености је важнији чинилац њиховог самопоштовања). Вођење рачуна о овој финеси захтевало је од ауторке да, сем објективне усклађености, изнађе и компликовану меру субјективне усклађености и да у низу статистичких израчунавања паралелно користи и једну и другу меру.

Треба нагласити и да је обиље прикупљених података омогућило да се испитају и друге теме од секундарне важности за основни проблем али и даље са њим у вези. Пошто садржај и захтевност родних улога значајно варирају у различитим деловима унутар истог друштва, један од циљева истраживања био је и да се утврди које су полне улоге карактеристичне за одређени регион Србије, за градске односно руралне средине, и колика је снага ових норми мерена преко њихове видљивости, остварености и психолошких последица неусклађености са њима. Утврђивана јеповезаност низа социо-демографских карактеристика (регионална припадност, село/град, запосленост, занимање, ниво образовања) инизи вредносних оријентација са родно релевантним понашањем у низу социјалних ситуација.

У истраживачком делу рада, кандидаткиња је експлицирала хипотезе којима се руководила у организовању истраживања, а које су касније послужиле да структурише добијене резултате.

1. Централна хипотеза рада је да што је понашање особе, по њеном мишљењу, у већој мери усклађено са родним улогама, то ће особа показати већи степен субјективне добробити у ширем смислу (самопоштовања, задовољства животом и позитивног афекта).
2. Традиционалистичка вредносна оријентација играће значајну улогу у прихватању родних улога и последицама неусклађености. Очекује се да ће усклађеност понашања и родне улоге биће већа код особа које нагињу ауторитарности, конформизму и религиозности (као неким од темељних поставки традиционалистичке оријентације која се претпоставља да је доминантна у нашем друштву) на оба подузорка, као и да ће усклађеност бити већа код жена које одликујенижа амбициозност и субмисивност, односно код мушкараца са вишом амбициозношћу и тежњом за вођством. Неусклађеност са родном улогом имаће негативније последице по субјективну добробит код особа са израженијом традиционалистичком вредносном оријентацијом.
3. Очекује се да ће социо-демографске варијабле бити модератори везе усклађености са родним улогама и субјективне добробити, те да ће код млађих особа, у стабилној емотивној вези, вишег образовања, вишег материјалног стања, стручњака у урбаним подручјима усклађеност опажених родних улога и актуелног понашања битимање важна за субјективну добробит.
4. Очекује се да ће разлике у родним улогама мушкараца и жена бити у духу традиционалних односа, и да ће постојати пре свега у сфери приватних односа (партнерских и породичних релација), док ће разлике бити мање изражене у сфери јавних односа.
5. Очекује се да ће социо-демографске варијабле бити значајни модератори процене очекиваних родних улога, односно да ће испитаници који припадају

различитим социо-демографским категоријама различито проценити која понашања спадају у мушке/женске родне улоге .

3. Истраживачки поступак (методе и инструменти)

Истраживање је било неекспериментално, а подаци су прикупљени помоћу писменог упитника. Упитник се састојао из више делова:

- упитник за бележење социодемографских података о полу, узрасту, брачном стању, образовном нивоу, запослењу, занимању, материјалном стању;
- упитник за утврђивање опажених родних улога;
- упитник за утврђивање актуелног понашања;
- упитник за испитивање вредносних оријентација. Преузет је упитник коришћен у истраживањима Пантића и Кузмановића, мерење следећих вредносних оријентација: религиозност-арелигиозност, амбициозност, ауторитарност, конформизам, тежња за вођством;
- скала конформирања маскулиним нормама (Mahaliket al., 2003);
- скала конформирања фемининим нормама (Mahaliket al., 2003);
- скале за испитивање аспеката субјективне добробити:
 - Српски Инвентар Афеката, базиран на PANAS-X (SIAB-PANAS; Нововић и Мухић, 2008).
 - Скала задовољства животом (Diener, Robert A. Emmons, Randy J. Larsen and Sharon Griffin, 1985).
 - Скала самопоштовања (Coopersmith, 1967).

Прикупљени подаци су подвргнути сложеној статистичкој анализи, између осталог анализи варијансе, факторској анализи, регресионој анализи и каноничкој дискриминационој анализи.

Узорак, у који је ушло 773 испитаника, био је квотни, а стратуми су одређени у односу на област (Војводина, Београд са околином, Централна Србија, Косово и Метохија), тип средине (рурална-урбана) и пол испитаника. Узорак је селекционисан на испитанике узраста од 28 до 45 година, који имају своју децу, који живе или су живели са партнером, и јесу или су некада били запослени.

4. Кратак приказ резултата истраживања

Од великог броја саопштених резултата изабраћемо да укратко саопшtimo и прокоментаришемо само мањи број најважнијих налаза. Посматрајући целину резултата, можемо рећи да се ради о изузетно богатим и разноврсним налазима које није нипошто било лако приказати и интегрисати у јединствену целину, не само због њихове разноврсности већ и зато што се опирају једноставном и униформном тумачењу.

Ставке у упитнику за утврђивање опажених родних улога као и актуелног понашања (било их је 23) биране су тако да се односе на понашања за која се очекује да ће бити већински препозната као део мушке односно женске улоге, што се и поврдило. Један од истраживачких задатака је био да се утврди да ли степен уверења да се нека

понашања у околини опажају као типично мушка односно женска варира зависно од социодемографских карактеристика испитаника (на пример, да ли је уверење да њихова околина сматра да набавку и припремање хране треба да обавља углавном мушкарац више распрострањено међу женама или мушкарцима, мање или више образованим, итд.). Пол и материјални и образовни ниво нису се показали као чиниоци различитог опажања родних улога. С друге стране, испитаници из урбаних и испитаници из руралних средина, као и испитаници који живе у различитим областима Србије на различит начин су опажали распрострањеност родних улога у својој средини, што највероватније одражава стварне разлике које између ових средина постоје у очекивањима од мушкараца и жена. По традиционалности родних улога од других региона се издваја Косово и Метохија.

Наредни истраживачки задатак је био да се утврди дискрепанција између понашања самих испитаника и родне улоге везане за то понашање, како је сами испитаници виде (на пример, дискрепанција не постоји ако испитаница припрема и набавља храну а истовремено сматра да то околина од жена и очекује, док једна од могућих дискрепанци настаје ако испитаница каже да супруг припрема и набавља храну а истовремено она сматра да то околина очекује од жена). Показује се да је понашање већине испитаника у складу са традиционалним улогама али да се при том већина испитаника понаша мање традиционално од опажених норми.

Следеће питање је било да ли су социо-демографске и психолошке варијабле значајни чиниоци усклађености са родним улогама. И пол и тип средине показали су се као битни чиниоци конформирања родним нормам и усклађености са родним улогама. Супротно полазној хипотези, прихватање традиционалистичких вредности није било битан чинилац усклађености понашања са традиционалним родним улогама код мушкараца, али јесте код жена.

Ове анализе се могу посматрати као прелиминарне анализе пре одговарања на основно питање – у којој мери усклађеност са родним нормама утиче на субјективну добробит и самопоштовање испитаника. Пре одговора на ово питање треба рећи да нису нађене значајне разлике између мушкараца и жена на мерама самопоштовања, задовољства животом и позитивног афекта. Код оба пола, аспекти субјективне добробити су били позитивно повезани са образовним и материјалним статусом. За разлику од мушкараца, код жена је старост била значајан предиктор субјективног задовољства у смилу да су старије испитанице имале мање изражене све аспекте субјективне добробити.

Повезаност субјективне добробити са опаженом усклађеношћу са родним улогама показала се као неједнозначна – не неким подузорцима је постојала а на другим не, једни индикатори су показивали повезаност а други нису. Тамо где је повезаност постојала била је релативно ниска. Опажена усклађеност са родним улогама показала се као чинилац субјективне добробити мушкараца али не и жена. Детаљнија анализа је показала да је, код мушкараца, за позитивну везу са субјективном добробити одговорна пре свега опажена усклађеност у пословној сфери. Уз то, утицај опажене неусклађености на самопоштовање констатован је код мушкараца са ниским материјалним стањем и средњим или нижим образовањем, али не и код мушкараца бољег материјалног стања и вишег образовања, док код жена модераторски ефекат социо-демографских варијабли на везу опажене неусклађености родних улога са самопоштовањем није уочена. Ако резултате логистичке регресионе анализе узмемо

као најсигурнији показатељ релативног доприноса низа предикторских варијабилно субјективној добробити у ужем смислу, можемо констатовати да се опажена усклађеност показује као један од значајних предиктора субјективне добробити код мушкараца али не и код жена. Међутим, када је критеријумска варијабла самопоштовање, као други индикатор генералне субјективне добробити, опажена неусклађеност није значајан предиктор ни код мушкараца ни код жена. Код жена се зато објективна усклађеност са родним улогама показује као значајан предиктор самопоштовања, мада не и субјективне добробити у ужем смислу.

Настојећи да пружи јаснији одговор о значају неусклађености родних улога, ауторка је узела у обзир и додатне показатеље, који говоре који су то генерално предиктори субјективне добробити и самопоштовања. Показује се да су и за жене и за мушкарце најзначајнији предиктори субјективне добробити материјално стање и активистичка вредносна оријентација (амбициозност и тежња ка вођству). Ауторка закључује да свеукупни резултати најпре иду у прилог „модела маскулинности“, који наглашава да се маскулине карактеристике (у овом случају тежња ка вођству и активизам, као и виши социјални статус) у друштву више цене, изазивају више социјалних награда и доприносе вишем самопоштовању и бољем менталном здрављу. Теорија социјалних улога, од које је кандидаткиња превасходно пошла у својим теоријским разматрањима рода, родних улога и њихове повезаности са менталним здрављем, добила је у прикупљеним подацима у најбољем случају тек ограничену подршку; такав исход је налагао да кандидаткиња у закључку више пажње поклони поновном теоријском промишљању проблематике родних улога или барем да понуди разрађеније могуће теоријске интерпретације добијених резултата, што је у раду, на жалост, изостало.

5. Научни допринос дисертације

Кандидаткиња је имала тежак задатак да прегледно прикаже и интегрише велики број прикупљених података а да затим из врло замршене слике, са неусклађеним па и контрадикторним елементима, понуди смислене закључке. Мада је, због наведених тешкоћа, текст на моменте недовољно јасан а експлицитнији закључци понегде изостају, нема сумње да је кандидаткиња задатак успешно обавила и притом показала завидну компетентност и у статистичкој анализи и у повезивању прикупљених података. Као велики плус треба истаћи уздржавање кандидаткиње да у теоријској интерпретацији крене лакшим путем повођења за стереотипним и готовим објашњењима тако што би истицала податке који иду у прилог а занемаривала податке који не иду у прилог популарним теоријама и објашњењима у овој области.

Дисертација представља и теоријски и методолошки и практични допринос. Важан научни допринос дисертације је већ у томе што се испитивање родних односа измешта из, код нас и у свету подробно изучаване, области родних стереотипа у област која је знатно комплекснија за истраживање али и релевантнија за проблем родне равноправности - у област родних улога. Резултати, најпре, пружају емпиријски засноване одговоре на важна питања која се тичу социјализације родних улога. Већ на дескриптивном нивоу они пружају драгоцену а недостајућу слику о томе који је садржај родних улога мушкараца и жена у савременом српском друштву, колико те

улоге варирају између региона Србије и између руралних и урбаних средина, колико се нормe мењају зависно од социјално-економског статуса, и колика је, у свим овим сегментима друштва, дискрепанција између нормираног и актуелног понашања. Утврђивање психолошких последица (не)усклађености родне улоге и модераторске улоге коју у тој вези имају вредносне оријентације, јесте проблем којим се код нас још нико није бавио. Резултати имају теоријски значај за процену конкурентских теорија које се тичу родних разлика, али и теорија субјективне добробити. Посебан методолошки допринос је израда инструмента који ће омогућити мерење опажених родних улога и усклађености понашања са захтевима родних улога. Резултати истраживања могу послужити за покретање или унапређивање разноврсних друштвених акција за успостављање родне равноравности.

6. Закључак

Анализирана докторска дисертација задовољава предвиђене стандарде за докторске дисертације и урађена је у складу са одобреном пријавом тезе. Изабран је адекватан теоријски оквир за бављење теоријски и друштвено релевантном проблематиком, предмет и задаци истраживања су јасно артикулисани, примењени су савремени методолошки поступци, добијени су резултати који су од теоријског, методолошког и практичног значаја. Имајући све у виду, предлажемо Наставно-научном већу да усвоји овај позитиван извештај и одобри мр Оливери Радовић да усмено брани своју докторску дисертацију под називом „Усклађеност са родним улогама као фактор субјективне добробити у раном одраслом добу“.

Београд, 25. август 2014.

Комисија

проф. др Драган Попадић

проф. др Тамара Џамоња Игњатовић

доц. др Оливер Тошковић